

Autoportret sjenom

Nigdje nije (autentična) sjena toliko prisutna kao autorski problem, koliko u fotografiji, osobito crno bijeloj, budući da njezin intenzitet i tonalitet daje plastičnost fotografiranim motivu (ili ga kvari). Međutim, ovdje se radi o autoričinom fotografiranju vlastite sjene. Kako se Mirjana Tomašević Dančević odlučila na niz fotografskih autoportreta sjenom u dnevnom i otvorenom prostoru, tako je odredila relaciju sebe prema suncu i podlogama sunčeve projekcije. U sebi svojstvenom pedantnom i višenamjenskom istraživačkom projektu autorka stvara svojevrsni foto-dnevnik sjena kroz promjene mesta boravka i pozicija. Kako je riječ o beskrajno mogućim varijacijama na istu temu, autorica ističe raspoloženja bitnim za postizanje učinkovitih ostvarenja. Usredotočena je na likovne učinke terapijske i poetske namjere, kojima želi s publikom podijeliti rezultate ovog foto-sessiona nastalog kroz dulje razdoblje. Nije dakle usredotočena na sam medij fotografije, već joj je fotografija tek sredstvo za ostvarenje drugačijih, slojevitih i sociološko-psiholoških poruka i analiza.

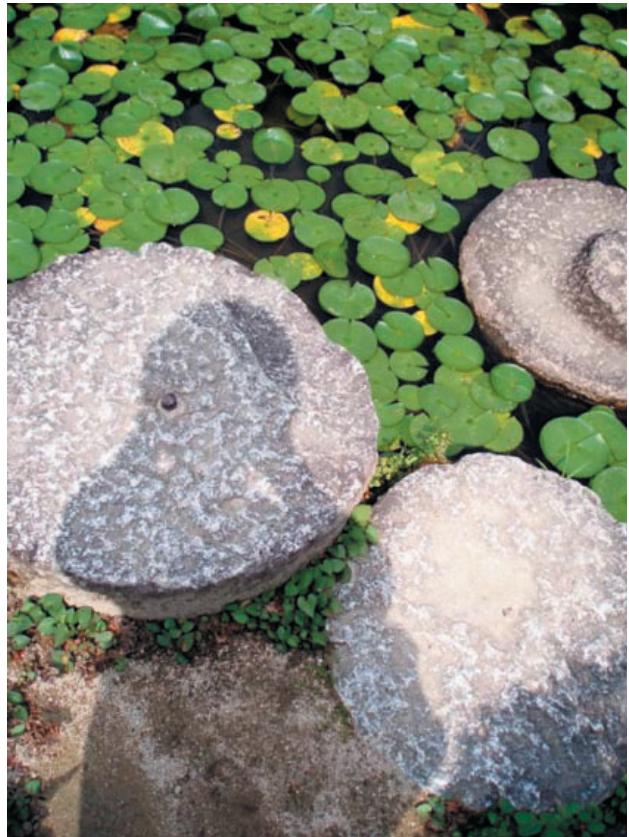
Sjena dakako ima i svoju simboličku (naslijedenu) težinu i nije bezazlena niti kao aspekt čovjekove druge prirode (yin nasuprot yang), ponajmanje kao zagrobni život sjena, a nije ugodna, da se našalimo suvremenim preokupacijama, niti kao pomisao na život u sjeni. Mirjana Tomašević Dančević ovim se projektom nadovezuje na ranije istraživanje metafizičkih aspekata stvarnosti, nastojeći uhvatiti izvornu spontanost nastajanja znaka koji bi odgovarao osviještenom i izdvojenom osjećaju. Tako joj sunčeva projekcija nije same u beskrajnim varijacijama s različitim podlogama upravo odgovara kao dokaz o prisustvu i postojanosti kroz nematerijalni znak, koji opet formira sama postavljajući se i prema suncu i prema podlogama s osviještenim raspoloženjima (dakle osjećajima).

Unutar ovog istraživanja oblika, spontanosti, izričaja, oblikovanja slučajno-namjernog znaka, itd. dogodio se čitav niz vrlo suptilnih (većinom lirske, manjim dijelom ekspresivnih) likovnih (foto) uradaka. Zemlja, od sive i blatne do travnate i cvjetne, kamenje, od gruboga s gromaća do istesanoga, pa i ispoliranoga s mramornim šarama, od oljuštenih bojanih dasaka do prirodnog drva i kore, od betona i povjesnih spomenika do oblutaka i mora, od mahovine do cvijeća, od suhoće do mokrine, itd., sve to postaje dodatni motiv na kojem se pojavljuje karakteristična autoričina sjena (uočljiva zbog rudlave kratke kose). Sjena je svojevrsni vodič kroz krajolik i okolicu, ona mijenja oblik ovisno o dobi dana i položaju autorice, a zajedno sa strukturama krajolika i okolice čini zanimljive kompozicije. Zahvaljujući pogledu prema dolje, rjeđe na zid, ovaj je niz autoportreta sjena postao i niz oborenih pogleda, marginalija koje u fotografijama Mirjane Tomašević Dančević postaju autoportreti osobnih osjećaja i univerzalnih poruka.

Branka Hlevnjak

Vukovar, 2. 07. 08., 17:20

Kyoto, Svetište Heian Jingu, 4. 08. 08., 14:32:58

Jelsa, 5. 08. 07., 11:01

Zagreb, Jarun, 27. 05. 07., 10:08

Jelsa, 24. 07. 07., 12:02

Zagreb, Jarun, 8. 07. 07., 9:49

Rijeka, 11. 07. 07., 15:31

Slavonski Brod, Autobusni kolodvor, 13. 06. 07., 17:42:54

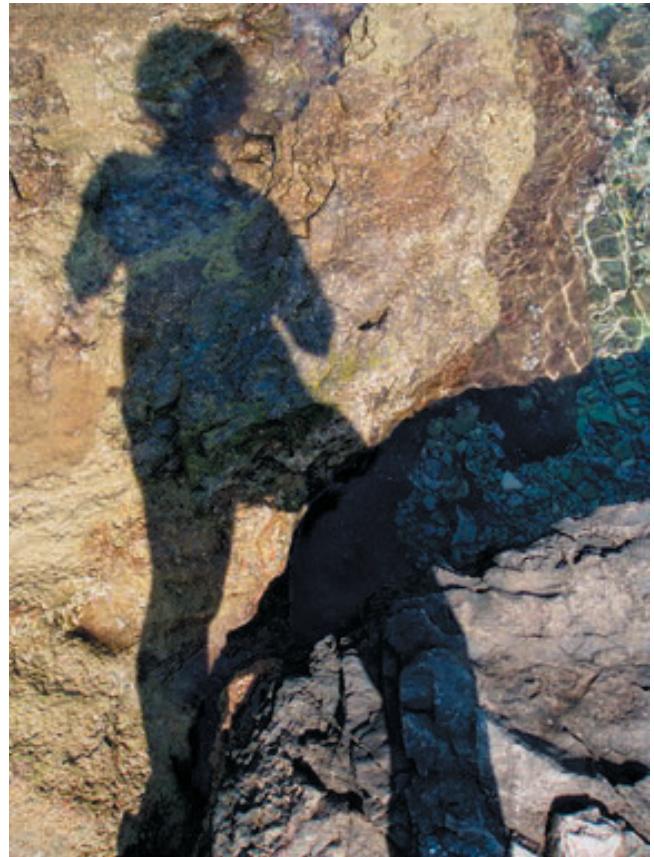
Zagreb, Jarun, 8. 07. 07., 9:33

Murter, Barka na rivi, 9. 06. 07., 10:43

Zagreb, Jarun, Proslava 20. god. Univerzijade, 8.
07. 07., 10:06

Jelsa, 28. 07. 07., 9:2:18

Gacka, Ribogojilište pastrva, 5. 07. 07., 14:54, Prvi triennale autoportreta, 2008 .

Jelsa, 28. 07. 07., 9:49